

på det nye sprog, de så skal lære, mens de er her, nemlig dansk.

Børn lærer hurtigere end voksne, sådan er det, og jeg synes, det ville være urimeligt, hvis ikke vi fortsatte denne praksis for netop at give dem en bedre sprogindlæring, men samtidig fastholde deres mulighed for at kunne kommunikere ordentligt med deres forældre.

Vi hører så også ofte, at Det Konservative Folkeparti ønsker, at vi skal hæve 3-års-grænsen for midlertidigt ophold i Danmark til 7 år. Som jeg forstår det, er der et ønske fra De Konservatives side om at sørge for, at så mange som muligt kommer hjem igen. Hvordan skulle de børn, der ikke længere må få modersmålsundervisning, klare sig hjemme i deres gamle land, hvis de kunne få mulighed for at komme hjem, hvis de kun kunne dansk? Men måske er dette kun en del af et spareforslag?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg beder formanden og huset undskylde, at jeg før havde glemt mit andet point; det sker vist også for yngre mennesker en gang imellem.

Men det, jeg gerne ville sige til hr. Helge Adam Møller – uden at gå ind på beløbsdiskussionen – var vedrørende det, hr. Helge Adam Møller spurgte om generelt: Kan det være rimeligt, at en flygtning i visse forhold skal have det bedre end en, der har boet her længe?

Dertil vil jeg godt sige, at det kan under visse omstændigheder godt være rimeligt, ja. Og hvis hr. Helge Adam Møller ser efter i flygtningekonventionen, som vi har tilsluttet os, står der nævnt flere tilfælde, hvor en flygtning bør stilles bedre. Jeg har jo selv prøvet at være flygtning og ankomme til et naboland – et venligsindet land – med en barbermaskine, et par ekstra underbukser, en tandbørste og så ikke mere, og så har man altså brug for andre ting. Man har ikke sit bagland, man har ikke sit netværk, man har ikke sin familie, og derfor kan der forekomme sådanne tilfælde. Det er jeg sikker på at hr. Helge Adam Møller med sin retlighed godt forstår, og som sagt er det også indarbejdet i flygtningekonventionen, som Danmark har medunderskrevet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen så lad mig for tredje gang starte bagfra igen.

Jeg er helt enig i det, hr. Arne Melchior siger på det område. Selvfølgelig kan der være eksempler eller områder, hvor man for at behandle et menneske, så det hurtigst muligt kommer i gang igen i det nye samfund, skal yde en særbehandling. Men min indrømmelse går ikke så langt, at jeg på det område, vi har diskuteret hele tiden, synes det er rimeligt. Der synes jeg tværtimod det svækker udlændingens mulighed for hurtigst muligt at komme ind på det danske arbejdsmarked.

Og det fører mig så over til hr. Knud Erik Hansen, som siger: Skal man ikke møde mennesker med tillid? Jo, specielt så længe de er til liden værdig, og det er det store flertal jo, hvad enten de er danskere eller udlændinge, men man skal også møde mennesker, synes jeg, ud over med tillid og med forventninger også med nogle naturlige krav og nogle pligter. Det er utrolig vigtigt, at de også får det at vide: Vi forventer noget af jer, og at vi indimellem siger: Det er et krav, at I gør sådan og sådan, hvis I vil være en del af denne her klub, familie, samfund eller nation. Og det synes jeg ikke vi har været gode nok til.

Der er det jo interessant at se på et andet land, der vel har en bedre integration af udlændinge end Danmark, nemlig Canada. Der er jo nogle maksimalt andre økonomiske vilkår, og til gengæld må vi konstatere, at det store flertal af de udlændinge, der kommer, også fra de samme lande, som vi modtager dem fra, langt hurtigere bliver integreret i det canadiske samfund end i det danske, selv om man stiller nogle økonomiske vilkår til rådighed for dem, som er milevidt under det, vi gør i Danmark.

Så til hr. Henrik Svane om modersmålet. Ja, jeg kender synspunktet. Jeg er ikke enig, det er jeg ikke.

Hr. Henrik Svane spørger: Hvem skal så lære disse børn deres eget modersmål? Jamen det skal deres forældre selvfølgelig, eller de kan slutte sig sammen. Hvis amerikanere kommer til Danmark og skal bo her i 5 år, synes jeg, det er fuldstændig urimeligt, at de skal undervises på deres eget sprog i den danske folkeskole ud over den almindelige undervisning. De skal da først og fremmest lære dansk, og det samme skal en tyrk, en araber og en svensker.

Der er da ikke nogen, der forventer, at en dansk familie, der bor i Tyrkiet i 4 år, bliver undervist i en tyrkisk folkeskole på dansk. Det bliver de heller ikke i Amerika. De bliver de heller ikke i Spanien. Det bliver de heller ikke i Japan.